

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 71. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm5727/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mester Vace er af din Welt
Villum af Lore i S. din Moes du saer,
Hvergang man nuværer Rosen-Gaard,
Som en fortynlet Havs flod,

XXXIII. Hydfland.

Konge - Vel gis der igienmen min Krop,
Guld lange, det fis jeg at finde,
For keiser Carl set Ingen stod op,
Som meghed mig ret at forbinde!
Vittekind trodsed i træive Star,
Han magte omfider dog buffe,
Snart Carolinger sit knappere Haar!
Da Sachserne turde vel mufse!
Keiserlig blos nu min Krone fuld bradt,
Men Narven dog Magten ei slaber;
Nest og bedt have Thronen besat
Sachse, og Franker, og Schwaber!
Otto den Store, en Sachse af Byg, -
Han vandt Longobardeenes Krone;

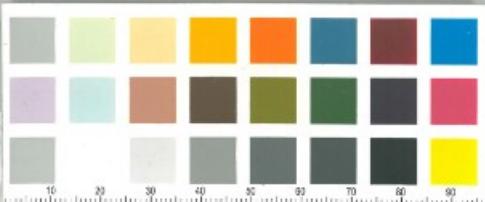
Rover - Klok var den, og blev dog fulddy,

Chi fall er den stæsede Throne!

Henrik den Hjørde, en Franske sad fro,
Som ret over Rom vilde raade,
Han maatte staae uden Hoer og Skoe,
Og venta paa Hildebrand's Naadel
Romeren listig, Lombarden og studs,
Som leged med Kryster og Tøsse,
Spared end ikke for Pus eller Pude.

Den fiaffe, den sau Barbarossa! -
Han var en Schwaber, ved Venene hvid,
En Tiger mod Sachsernes Love,
Glimrende var Hohenstaufernes Ed;
Stod dog kun daartig sin Provel
Fredrik Arab er tog med sig dens Glands,
Denneb, hoer ei Heddinger bramme,
Scep teret, som endeg nepp var hans,
Man jordebde der med det Samme!
Siden med Kronen der satdedes blot,
Endogfaa paa Wieners Borgen,
Og nu selv Navnet af Hydsernes Drot
Er jordet med Spiret og Sorgen!
Konger og Fyrster ved Donau og Rhin,
Som de har læst i Paris og Berlin,
Oplose Forfatningens Gaabel!

Sproget dog lever i Mund og i Bog,
Og Hydsernes Ven, tor jeg mene,
Som havre knukket de Hammets Aog,
Den kan vel og Hjemmet forene!
Bjerge vel syo har jeg gjort of Papir,
Slet Ingen saae Mage til Banker,
Hellig paa dem, med min Ven til mit Spie,
Jeg throner alt i mine Tanfer,
Er, i Ideen, paa Bjergene syo,
Det Hellige Romeriske Rige,
Smilende stolt ad de jordiske Kryb,
Som ved ei, hvad det har at sigel
Bosserne alle, de store og smaa,
Hoer høit de end stemmende Braget,
Lidt til Berommelse vilde forstaae,

Før Den, som har Krudtet opbaget;
Thi det er Den, der, i Ald som i Rum,
Har ståt hvad af Verden maa øre:
Ald gav den Junge, som ellers var stum,
Det kan man of Seier-Vælt lære;
Den lærde Losser at prænte i Bog,
Og den lærde Bonder at slave;
Den paa sig selv glorier Jord-Drotten slog,
Og knuste den kloddede Pavel;
Alefammen Vælt af den Tydiske Fornuft,
Som finder i Verden ei Mage,
Spottene sige: den lever af Lust,
Velan! det gør sorgløse Dage!
Trods, at jeg sige, om Mage man fandt,
Til Kamper i Kongnignings Rige,
Som min Albertus, og Leibniz og Kant,
Med Hichte og Schelling tillige!
Niflunge-Kvadet jeg finder saa holdt,
Og forladent, som Nneiden,
Og uben høde jeg er ikke stolt
Af Digterne jeg havde siden:
Ikke at tale om Luther og Sachs,
Og dem, hvormed Avind mig deiller,
Kanden for Meisterstab fravært jeg stræg
Til Vieland, til Gøth og Schiller!
Kort at fortælle, og livlig og godt,
Det har jeg bestandig for Øie,
Maare jeg det ikke, saa kommer det blot
Deraf, at jeg figter for noie!
Det, som en Tacitus, nærede dog
Min Schweitzer, til Øre for Gliden,

Hyndigt og kert er hans fleste Syreg,
Og Klarheden kommer med Aiden!

XXXIV. Alperne.

Hole Bjerger, dybe Dale,
Sille Vand, sterke Højs,
Alt højd deligt er at male,
Bindet Vandringemand hos østens vindar,
Stielne Kior, urane Tyre,
Seer man her i Blæng og Flæk!
Vil for Guld man kæmper høre,
Her end findes immed Not!
Berge stod med stolte Mure,
Bordum krindt og tet paa Hald,
Hynde-Horn, som Kampe-Lute,
Vied den til Knab og Hald!
Habsburg var et Jarle-Sæde,
Det sig spieldt stort i Lar,
Vidt og bredt paa Alpe-Klaede
Greven eied Huus og Gaard!

Til heer Borg, med Bold og Gravé,
Bogier-Lon fra Dalen kom,
Kior og Haar, og Hytter lave,
Var dog Hydens Eiendom!

Vidt det spurgdes mellem Hjelde:
Jarlen blev en keiser bold!
Bogier med formegen Balde
Forer Sværet i sit Skjold!

